Р Е Ш Е Н И Е
№ 2444

гр. София, 11.04.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **Първо отделение 13 състав,** в публично заседание на 04.03.2014 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Николай Ангелов

при участието на секретаря Паола Георгиева и при участието на прокурора Димитров, като разгледа дело номер **520** по описа за **2014** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 и сл. от Данъчно - осигурителния
процесуален кодекс (ДОПК).

Производството е повторно след отменително решение на ВАС по адм. дело № 1867/2013год от 10,01,2014год на VIII отд.

Образувано е по жалба на П. Ц. С., ЕГН [ЕГН], с адрес : [населено място], бул.“инж.И. И.“ № 88, ет.4, ап.9 срещу ревизионен акт /РА/ №[ЕИК] от 12.09.2011г., издаден от Е. М. Н. – главен инспектор по приходите в ТД на НАП С. град, мълчаливо потвърден от страна на директора на дирекция „Обжалване и управление на изпълнението” (О.) – С. при ЦУ на НАП по реда на чл.156, ал.4 ДОПК.

Жалбоподателят обжалва ревизионния акт по отношение определеният от органа по приходите данък добавена стойност за периодите от 15.03.2005г. до 31.01.2007г. вкл. в размер на 19 184, 38 лв., заедно с лихва за забава в размер на 3 609, 84 лв. на основание чл. 102, ал. 3 от ЗДДС, като иска същият да бъде отменен като незаконосъобразен. В жалбата се излагат доводи за незаконосъобразност на ревизионния акт, като издаден при съществени нарушения на процесуалните правила и нарушение на материалния закон. Твърди, че несправедливо е прието ,че е реализирал облагаем оборот за периода от 01.12.2004 г. до 28.02.2005г. в размер на 50070,20 лв., и е следвало да подаде заявление до 14.03.2005г. за регистрация по

ЗДДС,както и че не може да се вземе за независима икономическа дейност продажбата на описаните в РА имоти, както и че като не са взели предвид заплащането на авансови суми от страна на купувачите, ревизиращите органи са направили погрешния извод , приемайки стойността заплатената цена при продажбата на недвижима собственост на жалбоподателя към момента на съставяне на нотариалния акт за продажба за всеки един имот.

В с.з. жалбоподателят чрез процесуалния си представител адв.Димитров съда да отмени ревизионния акт. Претендира направените по делото разноски.

Ответната страна – директорът на дирекция „ОДОП" – С. при ЦУ на НАП, редовно призован чрез юрк.К. намира жалбата за неоснователна и претендира юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура , чрез процесуалния си представител – прокурор Димитров изразява становище за неоснователност на жалбата.

Административен съд София град, I отделение,XIII състав, като извърши преценка на доводите в жалбата, намира за установено следното от фактическа страна:

Със заповед за възлагане на ревизия (ЗВР) № 1009687/09.11.2010г., изменена със ЗВР № 1103904/30.03.2011г. издадени от М. Г. Р. на длъжност началник сектор „Ревизии" Дирекция „Контрол" при ТД на НАП – С., е възложено извършването на ревизия на П. Ц. С. за определяне на задълженията за данък по чл.48 ЗДДФЛ за периода от 01.01.2009г. до 31.12.2009г. и за ДДС за периода 01.12.2004г. да 31.12.2009г.

В срока по чл.117,ал.1 ДОПК е съставен ревизионен доклад № 1103904/13.05.2011г. в който ревизиращите органи са констатирали, че в рамките на ревизирания период ревизираното лице неправилно е декларирало получени от продажба на недвижими имоти суми , тъй като при достигане на облагаем оборот над 50 000 лв. за период от 12 последователни месеци до 28.02.2005г. не се е регистрирало по ЗДДС,с което е нарушил разпоредбата на чл.96 ЗДДС. Определени са задължения по ЗДДС в размер на 19 184, 38 лв., заедно с лихва за забава в размер на 3 609, 84 лв. на основание чл. 102, ал. 3 от ЗДДС , във връзка с неизпълнение на задължението от страна на ревизираното лице за подаване на заявление за регистрация по ЗДДС, констатирано в хода на ревизията, тъй като жалбопадтелят е извършвал дейност по предоставяне на услуги по смисъла на чл. 3, ал. 1 от ЗДДС във връзка с чл. 8 от с.з., свързани с продажбата на недвижими имоти.

Ревизионният доклад е връчен на ревизираното лице на 15.08.2011г.,като в срока по чл.117 ДОПК, не е подадено възражение срещу ревизионния доклад.Със заповед за определяне на компетентен орган (ЗОКО) К – К 1103904/02.06.2011г., /връчена на ревизираното лице на 15.08.2011г./ издадена от М. Г. Р. на длъжност началник сектор „Ревизии" Дирекция „Контрол" при ТД на НАП – С., е определен Е. М. Н. на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП С., да издаде ревизионен акт на П. Ц. С., във връзка с извършена ревизия, по която е съставен ревизионен доклад № 1103904/13.05.2011г.

Съставен е ревизионен акт № [ЕГН] от 12.09.2011г. от Е. М. Н. на длъжност главен инспектор по приходите в ТД на НАП С. град. В акта органът по приходите е потвърдил констатациите, съдържащи се в ревизионния доклад.

Ревизионният акт е връчен на ревизираното лице на 16.09.2011г., а жалбата до директора на дирекция „О." – С. при ЦУ на НАП е подадена чрез ТД на НАП С. град с вх. № 94-П--489 от 30.09.2011г.

В законоустановения 60 - дневен срок по чл. 155, ал. 1 от ДОПК, решаващият орган не се е произнесъл с решение, поради което е налице мълчаливо потвърждаване на РА.В 30 – дневния срок по чл. 156, ал. 5 от ДОПК П. Ц. С. подава жалба срещу процесния ревизионен акт чрез директора на дирекция „О.” – С. при ЦУ на НАП с вх. № 94-00-1 от 05.01.2012г. до Административен съд София град.

В хода на съдебното производство са приети съдържащите се в административната преписка доказателства; представените със жалбата и в с.з. допълнителни такива, а именно предварителни договори за продажба на недвижими имоти и съответните разписки и заключение по допуснатата съдебно-счетоводна експертиза, изготвено от вещото лице-В. А..

Въз основа на така установената фактическа обстановка съдът направи следните правни изводи:

Жалбата е подадена в рамките на 30-дневния срок по чл. 156, ал.5 от ДОПК от надлежна страна и същата е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е основателна.

Съгласно чл.160,ал.2 от ДОПК съдът преценява законосъобразността и обосноваността на ревизионния акт, като преценява дали е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материалноправните разпоредби по издаването му.

Обжалваният ревизионен акт, в частта му, с която е потвърден при условията на чл. 156, ал. 1 от ДОПК от решаващия орган е издаден от орган по приходите, разполагащ с материална компетентност/Заповед № РД-01-131/22.03.2007г. /приложена по делото на лист 10/ и Заповед № РД 01-9 от 04.01.2010г. на директора на ТД на НАП С. град /служебно известна на съда/.

Съдът намира, че при издаването на ревизионния акт не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, които да водят до незаконосъобразност и необоснованост на обжалвания ревизионен акт.

С оглед направените констатации в хода на проверката, приходните органи са приели, че в случая за периода от 01.12.2004 г. до 28.02.2005г., задълженото лице е реализирало облагаем оборот от продажба на апартаменти и „адвокатски услуги" в размер на 50 069,59 лв. към 28.02.2005г. т.е. налице е хипотезата на чл. 96, ал. 1 от ЗДДС, във връзка с което ревизираното лице е следвало да подаде заявление за регистрация по ЗДДС до 14.03.2005 г., което същото не е сторило. При това положение и на основание чл. 102, ал.1 от ЗДДС е издаден оспорения в настоящото производство РА.

В случая, релевантните за разрешаването на административно правния въпрос, факти и обстоятелства са установени от материално компетентни органи на приходната администрация в хода на проверка осъществена по реда на чл. 110, ал.3 и ал.4 от ДОПК. Не се констатират нарушения на процесуалните правила при осъществяване на действията от страна на приходната администрация. В. спор по тези обстоятелства и по установените факти няма. Безспорно е установено по делото, че жалбоподателят е извършил продажби на недвижими имоти съгласно събраните в хода на ревизията и в съдебното производство нотариални актове, което обстоятелство не се оспорва от страните. Безспорно е и обстоятелството, че задълженото лице е

регистрирано служебно по ЗДДС на основание чл. 102 ал.1 вр чл. 96 ал.1 ЗДДС, считано от 28.02.2005г. – датата на която лицето е достигнало облагаем оборот в размер на 50 069, 59 лв.

Следователно , в конкретния случай няма спор за продажбата на описаните в ревизионния доклад недвижими имоти и че това съставлява "независима икономическа дейност" по смисъла на чл.3, ал.2 от ЗДДС и съответно лицето което я осъществява, следва ли да бъде квалифицирано като "данъчно задължено лице" по смисъла на чл. 3, ал.1 от ЗДДС.

Жалбоподателят твърди, че за него не е възникнало задължение за регистрация по ЗДДС към 28.02.2005г., като противоположните становища на страните се свеждат единствено до твърденията на жалбоподателя, че неправилно е прието като стойността на продадените имоти , описана в нотариалния акт и към момента на неговото издаване без да се вземе предвид, че във връзка с тези продажби от страна на жалбоподателя са получени авансови вноски по сключени предварителни договори за продажба на процесните имоти и в конкретния случай е следвало получените доходи от същите недвижими имоти, да формират облагаемият оборот по действително получените суми към всеки един момент на извършеното реално плащане.Допълнителен довод на жалбоподателя е,че в облагаемия оборот от 50069,59лв е включена и сума от декларираните от лицето доходи от упражняваната от него адвокатска професия-по специално сумата от 1287,45лв за периода м.12,2004-м.12,2005год,която сума не следва да формира облагаем доход по смисъла на ЗДДС с оглед решението на Конституционния съд №7/23,04,2007год по к.д.№ 1/2007г.

Съгласно ЗДДС - чл. 3 ал.1, данъчнозадължено лице по смисъла на закона е всяко лице, което извършва независима икономическа дейност независимо от целите и резултатите от нея, като съгласно разпоредбата на чл. 3 ал. 2 независима икономическа дейност е и всяка дейност, извършвана редовно или по занятие срещу възнаграждение. Органът по приходите е установил при издаване на акта за регистрация, а и в настоящото производство се установи по безспорен и категоричен начин от събраните по делото писмени доказателства- представените нотариални актове, че жалбоподателя и съпругата му са извършили продажба на недвижими имоти /апартаменти и гаражи/, находящи се в жилищна сграда в С. , [улица] построена в УПИ Х -22, от квартал 162 по плана на С., местност „Зона Б-4“ за периода м.декември 2004г. до м. октомври 2007г. и 22 недвижими имота /апартаменти, гаражи и офиси, подробно описани в РА и приложените към преписката НА/ , находящи се в жилищната сграда, изградена върху УПИ II за жилищно строителство, квартал 49б по плана на С., местност „Зона Б-17“ с административен адрес „ С., [улица] за периода м. февруари 2005г. до м.юли 2009г. ,чиято себестнойност е определена в хода на ревизионното производство въз основа на изготвената експертиза за определяне на себестойността на продадени апартаменти от 10.05.2011г. изготвена от лицензиран независим оценител – М. Р..

В случая жалбоподателя е извършвал дейност като търговец, независимо, че не е регистриран като такъв по реда на Търговския закон. Съгласно разпоредбата на чл. 1 от ТЗ търговец по смисъла на този закон е всяко физическо или юридическо лице, което по занятие извършва някоя от сделките по чл. 1, ал. 1

ТЗ. Лицето не попада в категорията на посочените в ал. 2 на чл. 1 ТЗ изключения.В конкретния случай за жалбоподателя са налице предпоставките на чл. 1, ал. 1, т. 14 от Търговския закон, съгласно който търговец по смисъла на този закон е всяко физическо или юридическо лице, което по занятие извършва покупка, строеж или обзавеждане на недвижими имоти с цел продажба.Съгласно чл. 286, ал. 2 от ТЗ, търговски са и сделките по чл. 1, ал. 1 ТЗ независимо от качеството на лицата, които ги извършват. Следователно, предвид на извършваните продажби от страна на жалбоподателя, съдът намира, че същият извършва търговска дейност по смисъла на посочения текст на чл. 1 от ТЗ и е формирал облагаем оборот по смисъла на ЗДДС.

Както бе споменато и по –горе, видно от представените нотариални актове проверяваното лице и съпругата му са извършили продажба на недвижими имоти с нот. актове № 90 от 03.12.2004г.; № 40 от 27.01.2005г.; № 44/10.02.2005г.; № 43/10.02.2005г.; № 161/26.04.2005г.; № 94/07.06.2005г.; № 13/20.07.2005г.; № 55 от 23.08.2005г.; № 99 от 13.09.2005г.; № 47/03.11.2007г.; № 111/ 15.11.2005г.; № 21 от 31.01.2007г. и № 181 от 30.10.2007г. , находящи се в жилищна сграда в С. , О. № 103, построена в УПИ X -22, от квартал 162 по плана на С., местност „Зона Б-4“ , както и недвижими имоти по нот.актове № 77/17.02.2005г. , № 179 от 30.12.2005г., № 20 от 26.01.2006г., № 33 от 10.02.2006г., № 94 от 23.05.2006г., № 113 от 01.06.2006г., № 37 от 25.07.2006г., № 119 от 09.08.2006г., № 9 от 21.09.2006г., № 12 от 21.09.2006г.,;№ 78 от 04.07.2007г.; № 174 от 31.03.2008г.; № 32 от 28.08.2008г.; № 106 от 15.07.2006г. и № 20 от 28.06.2006г. , находящи се в жилищната сграда, изградена върху УПИ II за жилищно строителство, квартал 49б по плана на С., местност „Зона Б-17“ с административен адрес „ С., [улица].

Предмет на сделките са имоти, представляващи СИО, поради което лицето е реализирало доход от извършените продажби в периода в случая за периода от 01.12.2004 г. до 28.02.2005г., в размер на 48782,75 лв. към 28.02.2005г. т.е. само от доходите от продажба на незвижими имоти не е налице хипотезата на чл. 96, ал. 1 от ЗДДС, във връзка с което ревизираното лице не е следвало да подаде заявление за регистрация по ЗДДС до 14.03.2005 г., което същото не е сторило.

Съгласно разпоредбата на чл. 96, ал. 1 ЗДДС всяко данъчно задължено лице с облагаем оборот 50 000 лв. или повече за период, не по-дълъг от последните 12 последователни месеца преди текущия, е длъжно в 14-дневен срок от изтичането на данъчния период, през който е достигнало този оборот, да подаде заявление за регистрация по този закон, като съгласно ал. 2 на чл. 96 ЗДДС облагаем оборот по смисъла на този закон е сумата от данъчните основи на извършените от лицето облагаеми доставки с изключение на облагаемите със ставка нула, а съгласно ал. 6 на чл. 96 ЗДДС при определянето на облагаемия оборот се взема предвид данъчния режим на доставките към датата на възникване на данъчното събитие или към датата на плащането, преди да е възникнало данъчното събитие.

Няма спор в случая ,че за процесния период жалбоподателят е реализирал и облагаем оборот като лице ,предоставящо адвокатски услуги в размер на 1287,45лв.

В тази насока следва да се отбележи,че с решение № 7 от 23.04.2007 г. по к. д. № 1/2007 г., обнародвано в ДВ, бр. 37/8 май 2007 г., Конституционният съд на Република Б. е обявил за противоконституционен израза "както и упражняването на свободна професия, включително на частен съдебен изпълнител и нотариус" от чл. 3, ал. 2, изр.

1 ЗДДС. Със ЗИДЗДДС, обнародван в ДВ, бр. 108/19.12.2007 г., в сила от 19.12.2007 г., изразът " както и упражняването на свободна професия, включително на частен съдебен изпълнител и нотариус обявен за противоконституционен с цитираното решение на Конституционния съд на Република Б.", е добавен към текста на чл. 3, ал. 2, изр. 1 от ЗДДС. С тълкувателно решение № 3 от 06.06.2008 г., на О. на ВАС е постановено, че лицата, упражняващи свободна професия, включително и частните съдебни изпълнители и нотариусите, не подлежат на задължителна регистрация по ЗДДС за периода от влизането в сила на решението на КС до влизането в сила на ЗИДЗДДС. В рамките на този период е и част от периода, за който в Ревизионния акт е прието, че жалбопадетелят е извършвал независима икономическа дейност.

Съгласно горепосоченото ТР № 3 от 06.06.2008 г., на О. на ВАС лицата, упражняващи свободна професия, включително частните съдебни изпълнители и нотариусите, не подлежат на задължителна регистрация по Закона за данък върху добавената стойност за периода от влизане в сила на решение № 7 от 23 април 2007 г. по к.д. № 1/2007 г. на Конституционния съд /обн., ДВ, бр. № 37 от 8 май 2007 г./ до влизане в сила на Закона за изменение и допълнение на Закона за данъка върху добавената стойност /обн., ДВ, бр. 108 от 19.12.2007 г/.

След като с Решение № 7 от 23.04.2007 г. по к. дело № 1 по описа за 2007 г. Конституционният съд е обявил за противоконституционен изразът "както и упражняването на свободна професия, включително на частен съдебен изпълнител и нотариус" от разпоредбата на чл. 3, ал. 2, изр. първо от ЗДДС (отм.), респ. след влизането му в сила - 12.05.2007 г., обявеният за противоконституционен текст не се прилага.По аргумент на по силното основание спрямо жалбоподателят С. приложим се явявя старият ЗДДС в сила до 01,01,2007,доколкото се твърди от приходатата администрация,че С. е следвало да се регистрира до 14,03,2005год като данъчно задължено лице по този закон.От редакцията на чл.3 от ЗДДС/обн. ДВ бр.153/1998/ не се установява независимата икономическа дейност като адвокат да води до облагаем оборот по смисъла на този закон. При липсата на изричен законов текст за определяне на данъчно задължените лица не може да се дописва законът, да се тълкува разширително данъчното законодателство или да се прилага по аналогия.Действително факт е,че в ЗДДС обн. ДВ бр.63/2006г в сила от 01,01,2007/ в чл.3 ал.2 изр.1 от закона е посочено,че независима икономическа дейност е и упражняването на свободна професия, включително на частен съдебен изпълнител и нотариус,но този текст е обявен за противоконституционен съгласно посоченото по горе решение на КС и валидно е възникнал като основание за достигане на облагаем оборот едва от публикацията в ДВ бр.108/2007год-от 19,12,2007год.До тази дата упражняването на адвокатска професия и доходите от нея не са включени в обхвата на облагаемия обарот,след достигането на границата от 50000лв ,лицата да са задължени да се регистрират по ЗДДС.

С влизане в сила на Решение № 7 от 23.4.2007 г. по к. д. № 1 по описа за 2007 г. на Конституционния съд на Република Б. от 12.05.07 г. до изменението на чл. 3, ал. 2 от ЗДДС със ЗИД ЗДДС, (обн. ДВ, бр. 108 от 19.12.2007 г., в сила от същата дата), няма законно основание за задължителна регистрация по ЗДДС на адвокатското съдружие, поради което процесният Акт за регистрация е незаконосъобразен.На още по силно основание при действието на

отменения ЗДДС в сила до 31,12,2006год,приложим за жалбоподателя доходите му от адвокатска професия не се включват в облагаемия оборот по ЗДДС.В този смисъл и решение № 8037/16,06,2010год по адм. дело № 2016/2010год на I отд на ВАС.

Съгласно чл. 6, ал. 1 ЗДДС доставка по смисъла на този закон е прехвърлянето на правото на собственост или друго вещно право върху стока, а съгласно чл. 4, ал. 1 ЗДДС стока по смисъла на този закон е всяка движима и недвижима вещ. Видно от събраните по делото доказателства безспорно е установено, че за 12 последователни месеца в периода от 01.12.2004 г. до 28.02.2005г., лицето е реализирало облагаем оборот по ЗДДС в размер на 48782,75лв., представляващ сумата на данъчните основи за извършените от лицето облагаеми доставки по смисъла на чл. 6 ЗДДС, представляващи продажби на недвижими имоти,като изключим доходите му от „адвокатски услуги“ в размер на 1287,45лв. Облагаемият оборот е установен от представените по делото нотариални актове за продажба на недвижими имоти, от датите на които се установява периода и получените суми от продажната цена. Достигането на облагаем оборот по ЗДДС за 12 последователни месеца в размер на 48782,75лв преди данъчната проверка от осъществяваната от него дейност - продажба на имоти не го задължава да се регистрира по ЗДДС. При тези данни не са налице предпоставките за служебна регистрация по ЗДДС на лицето, съобразно разпоредбата на чл. 96 ЗДДС. В тази насока и издадения ревизионен акт е постановен в нарушение на материалния закон,поради което и следва да се отмени като незаконосъобразен.

Съдът намира, че следва да се кредитира заключението на вещото лице за определения от него размер на облагаемия оборот за процесния период, тъй като вещото лице е дало заключение, като е взело предвид и представените по делото предварителни договори и разписки за авансово получени суми преди 01.01.2004г. за продадените с нот.актове №№ 40/27.01.2005г.; № 43/10.02.2005г.; № 47/03.11.2005г.;№ 67 от 29.08.2005г. ;№ 179/30.12.2005г.; № 55/23.08.2005г.; № 90/03.12.2004г.Съдът намира, че представените разписки за получени суми следва да се кредитират, тъй като същите не противоречат на представените нотариални актове. Съгласно чл. 179 ал.1 ГПК официален документ, издаден от длъжностно лице в кръга на службата му по установените форма и ред, съставлява доказателство за изявленията пред него и за извършените от него и пред него действия. Безспорно нотариалните актове за покупко-продажба са официални документи и съставляват доказателства за изявленията, удостоверени с него. Съгласно чл. 180 ГПК частни документи, подписани от лицата, които са ги издали, съставляват доказателство, че изявленията, които се съдържат в тях, са направени от тези лица, а съгласно чл. 181 ал.1 ГПК частният документ има достоверна дата за трети лица от деня, в който е заверен, или от деня на смъртта, или от настъпилата физическа невъзможност за подписване на лицето, което е подписало документа, или от деня, в който съдържанието на документа е възпроизведено в официален документ, или от деня, в който настъпи друг факт, установяващ по безсъмнен начин предхождащото го съставяне на документа. В случая съдържанието на

приложените по делото разписки за получаване на авансови суми по предварителните договори за покупко-продажба на недвижим имот са възпроизведени както в предварителните договори,така и в официалния документ - нотариалните актове за покупко-продажба 40/27.01.2005г.; № 43/10.02.2005г.; № 47/03.11.2005г.;№ 67 от 29.08.2005г.; № 179/30.12.2005г.; № 55/23.08.2005г. и № 90/03.12.2004г.. Уговореният начин на плащане на цената за имотите с оглед твърденията на жалбоподателя и представените предварителни договори и разписки по предварителни договори е възпроизведен в НА,напълно идентично с постигнатите договорки съгласо предварителните договори, като вписаната цена е еднаква с авансово платените суми.

С оглед гореизложеното, съдът намира, че са основателни твърденията на жалбоподателя за възникване на данъчно събитие по чл. 25 ал.4 ЗДДС при доставки с периодично изпълнение. Уговореният начин на плащане при възникване на определени условия по предварителните договори, е възпроизведен в НА за покупко-продажба, а в тях е определена цена на имотите, която сумарно е напълно идентична с размера на получените авансово суми. С оглед на гореизложеното в случая данъчното събитие възниква съгласно чл. 25 ал.2 ЗДДС на датата на прехвърляне на собствеността върху стоката, т. е. датата на получаване на сумите по разпиките.същите не са осорени като частни диспозитивни документи и обвързват съда с доказателственат аси стойност,още повече обстоятелстваат,изложени в тях са потвърдени със съдържанието на официален документ-нотариалните актове,цитирани по горе.

Съгласно чл. 45, ал. 1 и ал. 2 от ЗДДС, прехвърлянето на собственост върху земя, учредени вещни права върху земя, учредяването и/или прехвърлянето на право на строеж до момента на завършване на сградата в груб строеж е освободена доставка. Съгласно чл. 45, ал. 5, т. 1 от ЗДДС, прехвърлянето на собствеността върху УПИ по смисъла на ЗУТ попада в обхвата на облагаемите доставки. Освободена е доставката на сгради и части от тях, които не са нови. Съгласно § 1, т. 5 от ДР ЗДДС, "нови сгради" са сградите, които към датата, на която данъкът за доставката е станал изискуем, са с етап на завършеност "груб строеж" или не са изтекли 60 месеца, считано от датата на която е издадено разрешение за ползване по реда на ЗУТ. На основание чл. 45 ал.5 ЗДДС извършените доставки - продажба на ид. ч. от УПИ са облагаеми доставки. Облагаеми доставки са и извършените сделки - продажба на обособени обекти от сградите, които са били съгласно представените НА изградени на груб строеж.

От представените нотариални актове за покупко-продажба на недвижими имоти се установи по безспорен и категоричен начин, че по силата на тях лицето е продало и обекти - апартаменти, офиси, гаражи в жилищни сгради, напълно изградени и такива , изградени на груб строеж. Съгласно чл. 181 ал. 1 ЗУТ правото на строеж на сграда или на част от нея може да бъде предмет на прехвърлителна сделка от момента на учредяването му до завършване на сградата в груб строеж, а съгласно ал. 2 на същата разпоредба след завършване на сградата в груб строеж, констатирано с протокол на общинската /районната/ администрация, предмет на

прехвърлителна сделка може да бъде построената сграда или самостоятелни части от нея. В случая законосъобразно органите по приходите са направили извод, че лицето е извършило продажба на недвижими имоти, изградени на етап "груб строеж". Видно от нотариалните актове, които се ползват с обвързваща доказателствена сила, лицето е продало самостоятелни обекти в сгради, които са били завършени в груб строеж. Налице са самостоятелни обекти на собственост, индивидуализирани в достатъчна степен при извършване на продажбата, поради което съдът приема, че законосъобразно в случая е прието, че е извършена продажба на обекти със степен на завършеност "груб строеж" и сделките, цената на които формира облагаеми оборот за регистрацията на лицето са облагаеми доставки.
При определяне на облагаемия оборот органът по приходите е взел предвид обстоятелството, че имотите, предмет на продажбите са били в СИО. В случая законосъобразно органът по приходите е приел, че са налице облагаеми доставки по смисъла на чл. 6 ЗДДС. Неправилно и незаконосъобразно органът по приходите е приел, че задължение за подаване на заявление е възникнало за жалбоподателя до 14-то число на месеца, следващ месеца в който оборота е достигнат, което в случая е 14.03.3005г с оглед заключението на вещото лице по допуснатата в предходното съдебно производство ССЕ.Изложеното до тук от фактическа и правна страна, налага да се приеме,че П. Ц. С. не се е явява "данъчно задължено лице" по смисъла на чл.3, ал.1 от ЗДДС, което към 28.02.2005г. е реализирало облагаем оборот по смисъла на чл. 96 от ЗДДС над 50 000,00лв., поради което и не подлежи на задължителна регистрация по реда на ЗДДС. Казано с други думи, при издаването на оспорения в настоящото производство ревизионен акт, органите на приходната администрация са приложили неправилно материалния закон. Ето защо, жалбата с която е сезиран съда е основателна и ще следва да се уважи изцяло.
С оглед изхода на спора и като съобрази направеното от жалбоподателя искане,в това число и на основание чл.226 от АПК на ответника ще следва да се възложат разноските за производството,които се констатираха в размер на 235лв/доколкото липсват доказателства за платено адвокатско възнаграждение/
Водим от горното и на основание чл. 160, ал. 1, предл. 3 от ДОПК, Административен съд София град, I отделение, XIII състав

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ по оспорването на П. Ц. С., ЕГН [ЕГН], с адрес : [населено място], бул.“инж.И. И.“ № 88, ет.4, ап.9 ревизионен акт /РА/ №[ЕИК] от 12.09.2011г., издаден от Е. М. Н. – главен инспектор по приходите в ТД на НАП С. град, мълчаливо потвърден от страна на директора на дирекция „Обжалване и управление на изпълнението” (О.) – С. при ЦУ на НАП по реда на чл.156, ал.4 ДОПК.

ОСЪЖДА НАП-Дирекция ОДОП С. да заплати на на П. Ц. С., ЕГН [ЕГН], с адрес : [населено място], бул.“инж.И. И.“ № 88, ет.4, ап.9 сумата от 235лв-разноски в производството.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщението на страните, че е изготвено и получаването на препис от съдебния акт.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: